

Његово Преосвештенство Епископ шумадијски Г. Јован освештао је 3. септембра 2017. године храм Зачећа Светог Јована Крститеља у селу Јовановцу код Крагујевца. Владика Јована је дочекао велики број мештана, као и гостију, припадника Војске Србије, предстваника друштвено-политичких организација Јовановца, Града Крагујевца и читаве Шумадије.

Осветивши храм Владика Јован је рекао да је освећење храма извршено, да би убудуће храм осештавао нас. Да Дух Свети обнови дух у нама, да не мислимо да смо сами или једино ми важни. По древном предању наше Цркве у престо смо положили мошти Светог Великомученика Косовског цара Лазара, да би смо се и његовим посредством сјединили са Богом, али и кроз Свето Причешће. Од данас сте под његовом духовном заштитом, јер он зна за наше муке и патње, али је потребно и да ми послушајемо глас Бога.

[Беседа Епископа шумадијског Г. Јована](#)

Након освећења храма, Владика Јован је приступио служењу Литургије, где је пароха Цветојевачко-јовановачког Сретка Петковића одликовао чином протојереја, нагласивши да ово одликовање пре свега проти Сретку треба да буде подстицај за даље служење Богу и Телу Његовом – Цркви Божијој. После причешћа верног народа Владика Јован је рекао да треба да се радујемо зато што је овај храм освећен, јер је он пре свега Дом Божији. Бог је онде где се врши најсветија Тајна – литургија, али да храм треба да буде заједничка кућа где се састајемо за Светом Трпезом. Зато долазите у храм, улазите у њега, јер ћете се тамо сусретати једни са другима и тамо ћете видети лице Божије. Оно ће бити много лепше ако храм буде пун. Овај храм је подигнут ради вас и ради вашег

спасења. Ви сте се градњом овога светог храма уврстили у лозу Немањића, јер по томе како нам изгледа црква, такав смо народ, била је поука Владике Јована вернима.

За труд и залагање приликом изградње храма, Владика Јован је Орденом Св. Симеона Мироточивог одликовао г. Драгана Спасића. Потом орденом Вожда Карађорђа г. Живорада Нешића, Веру Миљковић, Владимира Вулетовића и Душана Барјактаревића. Архијерејском Граматом признања г. Небојшу Пејчиновића, Љубишу Вулетовића, Предрага Вулетовића, Бранислав Станковића, Сава Мандића, Бранка Лазића, Милана и Ивана Димитријевића. Архијереском Граматом захвалности, Ивана Петровића, Панту Јовановића, Томислав Милојевића, Дејана Стојковића, предузеће МИТЕЛ ДОО, Сашу и Радашина Миликића, Славицу Петковић и Габријелу Миљковић, Архијереском захвалницом г. Пунишу Ашанин, Дејана Лазића, Милана Максића, Слађана Матовића, Петра Милошевића, предузеће Дуга Колор, предузеће Вулеградња, Славка Дамјановића, Мирослава Арсенијевића, Зорана Гавриловића, Славомира Марковића, Животија Николића и Јовицу Марковић.

После уручења Грамата, одржан је културно-уметнички програм у ком су учествовали представници КУД „Левач“ из Рековца, напослетку ученици Јовановачке Основне Школе, солиста на хармоници Никола Стојковић као и музички састав „Ђурђеви ступови“. Трпеза љубави је постављена у порти храма, под шатром за више од хиљаду гостију, а велелепно славље поводом освећења храма Зачећа Св. Јована Крститеља у Јовановцу је са свештенством, монаштвом, припадницима Војске Србије, представницима друштвених организација и верним народом је уз велику радост свих настављено до касних вечерњих часова.

Јовановчани су одувек желели да имају храм у свом селу, али је ту жељу дуго гушила вишедеценијска беспарица. Демографска слика села се мењала. Многа домаћинства су запустела, људи су се селили у потрази за послом, одлазећи у град. Јовановац се за разлику од других села стално увећавао. Услед друштвених превирања, Јовановац су населиле бројне избегличке породице. Јовановчани поштују своју веру и традицију и зато су били принуђени да своја венчања и крштења често обављају у граду. Прве послератне обновљене литије, одржане су 1990. године. Са тадашњим парохом Животом Марковићем, мештани Јовановца су затражили благослов Епископа шумадијског Саве, да започну изградњу храма у свом месту. Педесетак мештана је добило благослов да се у винограду Богољуба Барјактаревића подигне црква која ће бити посвећена Светом Јовану Крститељу. Темљи будућег храма су освештани септембра 1996. године. Деведесетих година прошлог века, градоначелник Града Крагујевца био је г. Живорад Нешић, који је као јовановчанин учинио доста на помоћи да се изградња настави убрзаним темпом. Уз помоћ свих мештана у складу са њиховим могућностима, храм је убрзо сазидан и прву литургију служио је тадашњи Епископ Сава,

кртивши потом Марка Милошевића и Миљану Савић. Од тада су јовановчани почели редовно да посећују свој храм, дајући допринос да се превазиђу тешка времена у изградњи храма. Доласком новог пароха Сретка Петковића, наставља се континуитет. Радови се убрзавају, а појављује се доста донатора који своју веру сведоче пред Господом. Једна генерација је зидала цркву, која нас кроз узбуркано море нашег живота води ка циљу, ка Царству Божијем, да су у њој моли за добро свих људи и спашава.

{gallery}Galerije/Vesti/Septembar2017/jovanovac{/gallery}